

# Ang Basahon ni Daniel - Numero Usa ka Gatus ug Kuarenta ug Siyam

*Ang Tinagoan sa Dios nga Gipadayag: Ang Paghiusa sa Pagka-Diosnon ug sa Pagkatawhanon*

Jeff Pippenger  
2024-03-21

Atong gikonsiderar ang kasaysayan nga girepresentahan diha sa bersikulo kap-atan sa Daniel kapitulo onse. Karon atong gitagad ang sulodnong linya sa kasaysayan sulod sa maong bersikulo nga nagarepresentar sa kasaysayan sa Protestante nga sungay sa mananap nga yuta. Atong gigamit ang pagdugtong sa duha ka sungkod ni Ezekiel diha sa kapitulo traynta'y-siete ingon nga basihan sa pag-ila sa tinago sa Dios, pinaagi kang Cristo sa pagdugtong sa Iyang pagka-Dios ngadto sa pagka-tawo sa dihang moabot ang ikatulong manulonda. Linya ibabaw sa linya, ang mensahe sa tinago sa Dios nga giila ni Juan nga pagatapuson sa panahon sa pagpatingog sa ikapitong trumpeta, sa piho gayud gipadala ngadto sa Laodicea pinaagi sa apostol Pablo. Ang pagpamatuod ni Ezekiel, Juan, ug Pablo nagakaayon sa mao rang tinago sa Dios nga girepresentahan diha sa mensahe nila Jones ug Waggoner niadtong 1888, nga mao ang mensahe ngadto sa Laodicea.

Kay buot ko nga inyong mahibaloan unsa kadaku sa pakigbisog nga akong giantos alang kaninyo, ug alang kanila didto sa Laodicea, ug alang sa tanan nga wala makakita sa akong nawong diha sa unod; Aron ang ilang mga kasingkasing pagalipayon, nga hiniusa diha sa gugma, ug ngadto sa tanang kadato sa hingpit nga kasigurohan sa pagsabot, ngadto sa pag-ila sa tinago sa Dios, ug sa Amahan, ug ni Cristo; Diha kaniya natago ang tanang bahandi sa kaalam ug kahibalo. Colossians 2:1–3.

Ang buhat sa pagtabon-sa-sala, sa paghiusa sa duruha ka mga sungkod sa pagka-Dios ug pagkatawo, nagsugod sa pag-abot sa ikatulong manulonda; apan si Pablo naghisgot sa kataposan ug hingpit nga katumanan sa paghiusa sa duruha ka mga sungkod, nga mao ang tinago sa Dios. Busa iyang giila ang mensahe ingon nga mensahe ngadto sa Laodicea nga unang miabot niadtong 1856, ug unya gisubli niadtong 1888, ug unya nakakaplag sa hingpit niyang katumanan niadtong Septiyembre 11, 2001. Giila ni Pablo ang templo diha sa duruha ka pilo nga kinaiya, sa dihang iyang gipaila ang tinago sa Dios, nga pagatapuson sa pagpatunog sa ikapitong trumpeta. Gibahin niya kana nga tinago ngadto sa usa ka ulo ug usa ka lawas.

Ug siya mao ang ulo sa lawas, ang iglesia; siya mao ang sinugdanan, ang panganay gikan sa mga patay; aron siya mahimong labing labaw sa tanang mga butang. Kay gikahimut-an sa Amahan nga diha kaniya mopuyo ang tanang kahupnganan; ug, sa nakighimo siyag pakigdait pinaagi sa dugo sa iyang krus, pinaagi kaniya ipasig-uli ang tanang mga butang ngadto sa iyang kaugalingon; pinaagi kaniya, ingon ko, bisan ang mga butang sa yuta, o ang mga butang sa langit. Ug kamo, nga kaniadto nahimulag ug mga kaaway sa inyong hunahuna pinaagi sa mga dautang buhat, apan karon iya nang gipahiuli Sa lawas sa iyang unod pinaagi sa

kamatayon, aron ipresentar kamo nga balaan ug walay buling ug walay ikasaway sa iyang atubangan: Kon kamo magapadayon sa pagtuo nga adunay matuod nga patukoranan ug malig-on, ug dili mapalihok gikan sa paglaum sa maayong balita, nga inyong nadungog, ug nga gimantala sa tanang binuhat nga anaa sa ilalum sa langit; nga niini ako si Pablo gihimong ministro; Kinsa karon nagakalipay sa akong mga pag-antos alang kaninyo, ug nagatuman sa nahabilin sa mga kasakit ni Cristo diha sa akong unod tungod sa iyang lawas, nga mao ang iglesia: Nga niini ako gihimong ministro, sumala sa pagpangalagad nga gikan sa Dios nga gihatag kanako alang kaninyo, aron matuman ang pulong sa Dios. Colosas 1:18–25.

Si Cristo mao ang ulo, nga kinahanglan adunay pagkalabaw sa tanang butang, ug ang Iyang iglesia mao ang lawas. Sa tingub, ang ulo ug ang lawas nagrepresentar sa paghiusa sa pagka-Dios ug sa pagkatawo, ug adunay laing mahinungdanong kamatuoran nga gipaila usab. Ang kalabotan sa ulo ug sa lawas mao nga ang ulo kinahanglan adunay pagkalabaw ibabaw sa lawas. Sa katawhan, nga gibuhat sumala sa dagway sa Dios, ang hataas nga mga gahum (ang ulo) kinahanglan adunay paggahum ibabaw sa ubos nga mga gahum (ang lawas). Sa tingub naglangkob sila ug usa ka kinabuhi, o sa pinulongan sa templo nga ipasukod kang Juan, nagrepresentar sila sa Balaang Dapit (ang pagkatawo, ang lawas), ug sa Labing Balaang Dapit (ang pagka-Dios, ang ulo). Kon giunsa kining duha pagdugtongon ngadto sa “usa ka sungkod,” o usa ka lawas, mao ang buluhaton sa “pagpasig-uli.” Nagpadayon si Pablo:

Nga niini ako gihimong ministro, sumala sa pagdumala sa Dios nga gihatag kanako alang kaninyo, aron matuman ang pulong sa Dios; bisan ang tinago nga gitago gikan sa mga kapanahonan ug gikan sa mga kaliwatan, apan karon gipadayag na ngadto sa iyang mga balaan: Kinsa kanila ang Dios buot magpahibalo kon unsa ang mga bahandi sa himaya niining tinagoa sa taliwala sa mga Gentil; nga mao si Cristo diha kaninyo, ang paglaum sa himaya: Siya nga among ginawali, nga nagapahimangno sa tagsatagsa ka tawo, ug nagatudlo sa tagsatagsa ka tawo sa tanang kaalam; aron among ikapresentar ang tagsatagsa ka tawo nga hingpit diha kang Cristo Jesus: Alang niini ako usab nagapangabudlay, nanlimbasog sumala sa iyang paglihok, nga nagabuhat sa sulod kanako sa makagagahum. Colossians 1:25–29.

Ang kahingpitan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga nagapakita nga “ang tagsatagsa ka tawo hingpit diha kang Cristo,” mao ang “tinago sa Dios,” nga mao ang paghiusa sa pagka-Dios ug sa pagka-tawo, o sumala sa pagpahayag ni Pablo, mao si “Cristo diha sa” katawhan, “ang paglaum sa himaya.” Sa mga adlaw sa pagpatunog sa Ikapitong Trumpeta, kana nga tinago matuman. Sa dihang giila ni Ezequiel kana nga paghiusa, migamit siya ug duha ka sungkod, usa alang sa amihanang gingharian ug usa alang sa habagatang gingharian aron pag-ilhan ang simbolikong sumpay, nga nagarepresentar sa templo pinaagi sa numero nga “kap-atan ug unom.” Ang sungkod sa simbolikong sumpay nga “kap-atan ug unom,” pagahiusahon uban sa simbolikong sumpay nga “duha ka gatus ug kaluhaan.”

Ang duha ka gatus ug baynte maoy simbolo sa pagka-Dios nga nahiusa sa pagkatawo. Gikan sa pagmantala sa King James Bible niadtong 1611, hangtod sa unang pagpresentar sa mensahe ni Miller niadtong 1831 ug pagkahuman ang pagmantala sa maong mensahe niadtong 1833 sa Vermont Telegraph, duha ka gatus ug baynte ka tuig. Ang mensahe ni Miller mao ang

pormalisasyon sa pagdugang sa kahibalo nga nakuha gikan sa Biblia, sa dihang ang basahon ni Daniel giablihan niadtong 1798. Sa sinugdang petsa nga 1611, adunay gimantala nga balaang dokumento, ug sa katapusang petsa nga 1831 adunay tawhanong publikasyon nga pinasukad sa balaang kamatuoran nga giablihan niadtong 1798.

Kadtong tulo ka mga petsa nagrepresentar dili lamang sa duha ka gatus ug baynte ka tuig, kondili usab sa estruktura sa Hebreohanon nga pulong nga “Kamatuoran,” nga naporma pinaagi sa paghiusa sa nahaunang, ikanapulog-tulo, ug ulahing mga titik sa alpabetong Hebreo aron maporma ang pulong nga “Kamatuoran.” Usa ka balaanong publikasyon sa sinugdang ug usa ka tawhanong publikasyon sa katapusan, ug ang 1798 nagrepresentar sa pagdugang sa kahibalo nga magapadayag sa usa ka hut-ong sa mga daotang tawo nga misalikway niana nga kahibalo, ug sa ingon nagrepresentar sa ikanapulog-tulo nga titik, nga usa ka simbolo sa pagsukol. Kining sumpay sa duha ka gatus ug baynte ka tuig gitukod diha sa kalihokan sa unang manulonda, ug ang kalihokan sa ikatulong manulonda naghatag ug ikaduhang saksi.

Niadtong 1776, ang langitnong dokumento, ang Declaration of Independence, gipatik, ug duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig ang milabay, niadtong 1996, usa ka tawhanong dokumento, ang magasing The Time of the End, gipatik. Ang tawhanong dokumento nakuha gikan sa pagdugang sa kahibalo nga namugna sa panahon sa katapusan niadtong 1989, nga, maingon sa 1798, nagpatungha ug pagrebelde batok sa langitnong mensahe nga girepresentahan sa Declaration of Independence. Ang pagdugang sa kahibalo niadtong 1996 nagpaila sa kaugmaon alang sa America samtang mawala niini ang kagawasan ug independensiya nga iyang gideklarar niadtong 1776 sa hapit na moabot nga balaod sa Dominggo. Kini naghatag ug ikaduhang saksi nga ang gidaghanon nga duha ka gatus ug kaluhaan nagrepresentar sa panaghiusa sa pagka-Dios uban sa pagkatawo, ug kana nga ikaduhang saksi gipadayag pinaagi sa pirma nga “Truth,” ug girepresentahan sa nahaunang saksi sa kasaysayan sa unang manulonda (ang nahauna), ug sa ikaduhang saksi sa kasaysayan sa ikatulong manulonda (ang katapusan).

Ang 1776 nagtimaan usab sa sinugdang sa usa ka yugto nga nag-una sa tinuod nga pagsugod sa mananap sa yuta ingon nga ikaunom nga gingharian sa tagna sa Biblia. Niining yugto sa pagpangandam, ang pirma sa kamatuoran sa makausa pa giila pinaagi sa 1776, nga nagtimaan sa sinugdang sa Tinipong Bansa sa Amerika, ug ang 1798 nga nagtimaan sa sinugdang sa Tinipong Bansa sa Amerika ingon nga ikaunom nga gingharian sa tagna sa Biblia. Sa taliwala niining kasaysayan sa sinugdang ug katapusan, ang 1789 nagtimaan sa sentrong letra samtang ang napulog-tulo ka mga kolonya nagpamatuod sa Konstitusyon. Ang matag usa sa tulo ka mga petsa nagrepresentar sa “pagsulti” sa Tinipong Bansa sa Amerika; pinaagi sa Deklarasyon sa Kagawasan niadtong 1776, sa Konstitusyon niadtong 1789, ug sa Alien and Sedition Acts niadtong 1798. Kana nga kasaysayan naglangkob sa kaluhaan ug duha ka tuig, nga mao ang ikapulo o usa ka ikanapulo sa duha ka gatus ug kaluhaan, busa nagrepresentar usab kini sa usa ka simbolo sa paghiusa sa Pagka-Dios uban sa pagkatawhanon.

Ang representasyon niini mao ang kasaysayan sa mananap sa yuta nga gihulagway nga nagsugod ingon nga usa ka nating karnero (pagka-Dios), ug natapos ingon nga usa ka dragon (pagkatawhan). Ang 1776 nagsugod pinaagi sa Deklarasyon sa Kagawasan nga nagtimaan sa pagka-Dios, ug ang

Alien and Sedition Acts nagrepresentar sa pagkatawhan; ug sulod niadtong kaluhaan ug duha ka tuig nga miuna sa pagsugod sa paghari sa mananap sa yuta ingon nga ikaunom nga gingharian sa tagna sa Biblia, ang pagbalhin gikan sa nating karnero ngadto sa dragon gipahulagway pinaagi sa tipo.

Ang sinugdanan sa duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig nga paghukom batok sa habagatang gingharian sa Juda, nalambigit sa sinugdanan sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig diha sa Daniel kapitulo otso, bersikulo katorse. Ang pagyatak sa balaang puloy-anan ug sa panon sa Juda nagsugod niadtong 677 BC, ug ang tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig nagsugod duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig sa ulahi niadtong 457 BC. Ang sungkod sa habagatang gingharian sa Juda nalambigit sa simbolo sa kap-atan ug unom ngadto sa amihanang gingharian, ug nalambigit usab sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig pinaagi sa kalambigitan sa duha ka gatus ug kaluhaan.

Si Pablo miangkong nga siya mao ang ministro sa dispensation sa Dios, ug unya gihubit ang dispensation nga iyang gialagaran ingon nga tinago sa Dios, nga mao si Cristo diha kaninyo, ang paglaum sa himaya. Dugang pa niyang gihisgutan kining kamatuoran sa dihang nagsulat siya kang Timoteo.

Ug walay pagkalalis dako ang tinago sa pagkadiosnon: Ang Dios gipadayag diha sa unod, gipakamatarung diha sa Espiritu, nakita sa mga manulonda, giwali ngadto sa mga Gentil, gitooan sa kalibotan, gidawat paingon ngadto sa himaya. 1 Timoteo 3:16.

Si Pablo dinhi nagaingon nga ang tinago sa pagkadiosnon mao ang Dios nga gipadayag diha sa unod. Ang Dios mao ang Ulo, ug ang unod mao ang lawas. Ang tinago sa pagkadiosnon mao si Cristo diha sa magtutuo; kini mao ang paghiusa sa pagka-Dios ug sa pagkatawo. Gigamit usab ni Pablo ang hulagway sa kaminyoon, maingon man kang Oseas.

Kay kita mga bahin sa iyang lawas, sa iyang unod, ug sa iyang mga bukog. Tungod niini ang usa ka lalaki mobiya sa iyang amahan ug inahan, ug mahiusa sa iyang asawa, ug silang duha mahimong usa ka unod. Kini maoy usa ka dakung tinago; apan ako nagasulti mahitungod kang Cristo ug sa iglesia. Efeso 5:30–32.

Sa kapitulo traynta’y syete, sa dihang giila ni Ezekiel ang tugon sa ulahing mga adlaw, nga mao ang gibag-ong tugon uban niadtong giila ingon nga usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, siya mihatag ug usa ka hulagway sa paghiusa sa duha ka sungkod. Kining duha ka sungkod, linya ibabaw sa linya, naglakip sa metapora sa kaminyoon ni Hosea ug ni Pablo. Sa dihang gihiusa na sila, dili na sila mahimong duha ka nasod, kondili usa ka nasod, sa walay katapusan.

Ug himoon ko sila nga usa ka nasod diha sa yuta ibabaw sa kabukiran sa Israel; ug usa ka hari maoy mahimong hari nilang tanan; ug dili na sila mahimong duha ka mga nasod, ni bahinon pa sila ngadto sa duha ka gingharian sa umalabot gayud: Dili na usab nila hugawan ang ilang kaugalingon pinaagi sa ilang mga diosdios, ni sa ilang mga butang nga dulumtanan, ni sa bisan unsa sa ilang mga kalapasan: kondili luwason ko sila gikan sa tanan nilang mga puloy-anan diin sila nakasala, ug hinloan ko sila: busa sila mahimong akong katawohan, ug ako mahimong ilang Dios. Ezekiel 37:22, 23.

Ang pagdugtong sa panagna ni Ezekiel nagtimaan sa panahon nga sila dili na mabahin pa, ni magpakasala pa, sa diha nga sila hinloan na, ug ang Dios mao na lamang ang ilang Dios, ug usa na lamang ang ilang hari. Niadtong Oktubre 22, ang Mensahero sa Tugon miabot sa kalit ngadto sa templo aron “hinloan” ang Iyang katawhan. Mianhi Siya aron modawat ug gingharian, kansang katawhan sumala kang Pedro mao unta ang pagkahimong usa ka gingharian sa mga sacerdote ug mga hari. Niadtong maong petsa ang pamanhonon mianhi usab ngadto sa kasal, nga mao ang tinago nga gipaila ni Pablo ug ni Oseas, nga nagrepresentar sa paghiusa sa pagka-Dios uban sa pagkatawhanon. Gipaila ni Juan nga ang maong tinago, nga giila ni Pablo nga “si Cristo anaa kaninyo, ang paglaum sa himaya,” pagatapuson sa mga adlaw sa pagpatunog sa ikapitong manolunda.

Apan sa mga adlaw sa tingog sa ikapitong manolunda, sa diha nga siya magasugod na sa pagtunog, ang tinago sa Dios pagatumanon, ingon sa iyang gipahibalo sa iyang mga alagad nga mga manalagna. Pinadayag 10:7.

Ang ikapitong manolunda mao ang ikatulong kaalautan, nga miabot niadtong Septiyembre 11, 2001. Ang ikapitong manolunda misugod sa pagpatunog sa dihang miabot ang ikatulong manolunda sa kasaysayan niadtong 1844, ug nagpadayon, apan ang pagrebelde niadtong 1863 nakapugong nga mahuman ang buluhaton. Ang ikatulong manolunda miabot ug ang ikapitong trumpeta misugod pag-usab sa pagpatunog niadtong Septiyembre 11, 2001, ug niining higayona ang “tinago sa Dios” pagahumanon na. Kana nga “tinago” mao ang paghiusa sa pagka-Dios uban sa pagka-tawo, nga nagpatungha sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo, nga unya mahimong bandila ug kasundalohan sa Dios. Tungod niini, ang kapitulo traynta ug pito sa Ezekiel nagsugod sa pagdala kang Ezekiel ngadto sa usa ka walog sa mga uga nga bukog nga nangamatay. Kadtong mga bukog nagrepresentar sa Laodiceanong Adventismo niadtong Septiyembre 11, 2001, ug tungod niini gitumong ni Pablo ang iyang ebanghelyo sa tinago sa Dios ngadto sa mga taga-Laodicea.

Kay buot ko nga inyong mahibaloan kon unsa kadaku ang akong pakigbisog alang kaninyo, ug alang kanilang atua sa Laodicea, ug alang sa tanan nga wala makakita sa akong nawong diha sa unod; Aron ang ilang mga kasingkasing malipay, nga hiniusa diha sa gugma, ug ngadto sa tanang bahandi sa hingpit nga kasigurohan sa pagsabot, ngadto sa pag-ila sa tinago sa Dios, ug sa Amahan, ug ni Cristo; Diin gitago ang tanang bahandi sa kaalam ug kahibalo. Colosas 2:1–3.

Kini usab mao ang paghulagway nga gilambigit ni Sister White sa mga patay ug uga nga mga bukog sa Ezequiel.

“Apan dili lamang kini nga sambingay sa mga uga nga bukog ang maangay sa kalibutan, kondili usab sa mga nabulahan sa dakong kahayag; kay sila usab sama sa mga kalansay sa walog. Anaa kanila ang dagway sa mga tawo, ang balangkas sa lawas; apan wala kanila ang espirituhanong kinabuhi. Apan ang sambingay wala magbilin sa mga uga nga bukog nga nagkahiusa lamang ngadto sa mga dagway sa mga tawo; kay dili igo nga anaa ang hustong pagkahan-ay sa mga bukton ug mga ilhanan sa lawas. Ang gininhawa sa kinabuhi kinahanglan nga maghatag og kinabuhi sa mga lawas, aron sila makatindog nga matul-id, ug molukso

ngadto sa kalihokan. Kining mga bukog nagrepresentar sa balay sa Israel, sa iglesia sa Dios, ug ang paglaum sa iglesia mao ang nagahatag-kinabuhi nga impluwensiya sa Balaang Espiritu. Ang Ginoo kinahanglan nga mohuypa ibabaw sa mga uga nga bukog, aron sila mabuhi.

“Ang Espiritu sa Dios, uban sa Iyang makapabuhi nga gahum, kinahanglan anaa sa matag tawhanong galamiton, aron ang matag espirituwal nga kaunoran ug litid mahiapil sa paglihok. Kon walay Espiritu Santo, kon walay gininhawa sa Dios, adunay pagkamanhid sa tanlag, ug pagkawala sa espirituwal nga kinabuhi. Daghan nga walay espirituwal nga kinabuhi ang anaa ang ilang mga ngalan sa mga talaan sa iglesia, apan sila wala mahisulat sa basahon sa kinabuhi sa Cordero. Mahimong kadugtong sila sa iglesia, apan wala sila mahiusa sa Ginoo. Mahimong masinabtanon sila sa pagtuman sa usa ka piho nga hugpong sa mga katungdanan, ug mahimong isipon nga mga tawong buhi; apan daghan ang apil niadtong may ‘ngalan nga ikaw buhi, apan patay.’”

“Gawas kon adunay tinuod nga pagkakabig sa kalag ngadto sa Dios; gawas kon ang buhing gininhawa sa Dios magapadasig sa kalag ngadto sa espirituhanong kinabuhi; gawas kon kadtong nag-angkon sa kamatuoran ginapadagan pinaagi sa prinsipyo nga natawo sa langit, sila wala matawo gikan sa dili madunot nga binhi nga buhi ug nagapabilin sa walay katapusan. Gawas kon sila mosalig sa pagkamatarung ni Cristo ingon nga ilang bugtong kasigurohan; gawas kon ilang sundon ang Iyang kinaiya, maningkamot diha sa Iyang espiritu, sila mga hubo, sila wala magasul-ob sa bisti sa Iyang pagkamatarung. Ang mga patay sa makadaghan ginapakita nga daw mga buhi; kay kadtong nagabuhat sa ilang gitawag nga kaluwasan sumala sa ilang kaugalingong mga hunahuna, wala ang Dios nga nagabuhat diha kanila sa pagbuot ug sa pagbuhat sumala sa Iyang maayong kabubut-on.”

“Maayo kining girepresentahan sa walog sa mga uga nga bukog nga nakita ni Ezekiel diha sa panan-awon.” Review and Herald, Enero 17, 1893.

Ang mensahe ngadto sa Laodicea unang gipadayag ngadto sa Adventismo niadtong 1856, mao gayud ang tuig nga gibuksan sa Ginoo ang nagapadayon nga kahayag sa “pito ka mga panahon” sa Levitico kapitulo baynte-sais. Ang mensahe sa 1856, nga naglangkob sa usa ka sulodnong mensahe nga nanawagan sa paghinulsol, ug usa ka gawasnong mensahe sa tagna, gisalikway niadtong 1863. Ang mensahe ngadto sa Laodicea mahitungod sa tinago nga “si Cristo anaa kaninyo, ang paglaum sa himaya”, gisubli niadtong 1888 pinaagi kina Elder Jones ug Waggoner, ug kana nga mensahe giila usab ni Sister White ingon nga mensahe ngadto sa Laodicea.

Sa linya ibabaw sa linya, ang Ezekiel kapitulo traynta’y siyete nagsugod sa pagdala kang Ezekiel sa espirituhanong paagi ngadto sa Septiyembre 11, 2001, diin gihatagan siya ug pagtan-aw sa Laodiceanong Adventismo, nga patay diha sa mga sala ug mga kalapasan. Gisugo siya sa paghatag ug duha ka lahi nga mga profetikong mensahe. Ang nahaunang mensahe nagmugna ug paghiusa, apan ang mga lawas patay gihapon. Ang ikaduhang tagna nagtawag sa mensahe sa “upat ka hangin” aron ginhawaon ug kinabuhi ang mga bukog. Ang mensahe sa upat ka hangin mao ang mensahe sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga nag-ila sa upat ka mga manulonda nga nagkupot sa upat ka hangin. Giila ni Sister White kanang upat ka hangin ingon nga usa ka “masuk-anong kabayo,” nga nagtinguha sa pagbuak ug kagawas, kay kini gipugngan. Ang

masuk-anong kabayo sa Islam nagtinguha sa pagbuak ug kagawas ug sa pagdala ug kamatayon ug kalaglagan sa iyang agianan, maingon sa gibuhat niini niadtong Septiyembre 11, 2001, ug pagabuhian kini pag-usab sa haduol na nga balaod sa Domingo.

Kana nga mensahe nagdala sa mga minatay nga lawas ngadto sa usa ka hiniusang kasundalohan nga nagatindog sa iyang mga tiil. Kana nga hiniusang kasundalohan gipatindog sa iyang mga tiil isip tubag sa mensahe sa ikapitong manulonda, kay sa mga adlaw sa pagpatunog sa ikapitong manulonda, ang tinago sa kaminyoon sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo uban kang Cristo matuman.

Unya si Ezekiel gipakitaan sa paghiusa sa duha ka mga sungkod nga nahimong usa ka nasod. Kining duha ka mga sungkod mao ang amihanang gingharian sa Israel ug ang habagatang gingharian sa Juda, nga gihiusa ingon nga usa ka nasod sa pagtapos sa ilang kaparis nga mga panahon sa pagkakatatag nga duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka tuig. Ang ilang kaparis nga pagtapos nagapatungha ug usa ka espirituhanong templo, nga gilarawan pinaagi sa kap-atan ug unom ka tuig sa sinugdanan ug sa katapusan sa kaparis nga mga panahon sa pagkakatatag.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Ug sayo sa buntag sayo sila mibangon, ug migula ngadto sa kamingawan sa Tekoa: ug sa diha nga sila migula, si Jehoshaphat mitindog ug miingon, Pamati kanako, O Juda, ug kamo nga mga pumoluyo sa Jerusalem; tumoo kamo sa Ginoo nga inyong Dios, ug kamo malig-on; tumoo kamo sa iyang mga propeta, ug kamo mouswag. 2 Cronicas 20:20.”

“Tumoo kamo sa Ginoo nga inyong Dios, ug kamo mapalig-on; tumoo kamo sa iyang mga propeta, ug kamo mouswag.”

“Isaias 8:20. ‘Ngadto sa kasugoan ug ngadto sa pagpamatuod; kon sila dili mosulti sumala niining pulonga, tungod kay walay kahayag diha kanila.’”

“Duha ka teksto ang dinhi gipahimutang sa atubangan sa katawhan sa Dios: duha ka kahimtang alang sa kalampusan. Ang kasugoan nga gisulti mismo ni Jehova, ug ang espiritu sa pagtagna, mao ang duha ka tinubdan sa kaalam sa paggiya sa Iyang katawhan sa matag kasinatian. Deuteronomio 4:6. ‘Kini mao ang inyong kaalam ug ang inyong salabutan sa atubangan sa mga nasud, nga magaingon, Sa pagkatinuod kining dakung nasud usa ka maalamon ug masinabuton nga katawhan.’”

“Ang kasugoan sa Dios ug ang Espiritu sa Tagna nagkuyog sa paggiya ug pagtambag sa iglesia, ug sa matag higayon nga ang iglesia nakaila niini pinaagi sa pagtuman sa Iyang kasugoan, ang espiritu sa tagna gipadala aron sa paggiya kaniya sa dalan sa kamatuoran.

“Pinadayag 12:17. ‘Ug ang dragon nasuko batok sa babaye, ug milakaw sa pagpakiggubat batok sa salin sa iyang kaliwat, nga nagabantay sa mga sugo sa Dios, ug adunay pagpamatuod ni Jesu-Cristo.’ Kini nga tagna sa dayag nagapakita nga ang salin nga iglesia magaila sa Dios diha sa Iyang balaod ug makabaton sa gasa sa pagtagna. Ang pagtuman sa balaod sa Dios, ug ang espiritu sa pagtagna, sa kanunay maoy nagpalahi sa tinuod nga katawhan sa Dios, ug ang pagsulay sa kasagaran ihatag diha sa mga pagpadayag sa karon.”

“Sa mga adlaw ni Jeremias ang katawhan walay pagduhaduha mahitungod sa mensahe ni Moises, ni Elias, o ni Eliseo, apan ilang giduhaduhaan ug gisalikway ang mensaheng gipadala sa Dios ngadto kang Jeremias hangtod nga ang kusog ug gahum niini nausik, ug wala nay laing tambal kondili nga dad-on sila sa Dios ngadto sa pagkabinihag.

“Sa ingon man usab sa mga adlaw ni Cristo ang katawohan nakakat-on nga tinuod ang mensahe ni Jeremias, ug ilang gipatotohan ang ilang kaugalingon sa pagtuo nga kon nangabuhi pa sila sa mga adlaw sa ilang mga amahan, ilang dawaton unta ang iyang mensahe, apan sa maong higayon ilang gisalikway ang mensahe ni Cristo, nga maoy gisulat sa tanang mga propeta.”

“Samtang mitungha sa kalibutan ang mensahe sa ikatulong manulonda, nga maoy magpadayag sa balaod sa Dios ngadto sa iglesia diha sa iyang kabug-osan ug gahum, ang gasa sa pagtagna usab dihaduha gipahiuli. Kini nga gasa nakahimo ug hilabihan ka mahinungdanong bahin sa pag-uswag ug sa pagpaabante niini nga mensahe.

“Samtang mitungha ang mga kalainan sa opinyon may kalabotan sa mga paghubad sa Kasulatan ug sa mga pamaagi sa pagpamuhat, nga makapalisang sa pagtuo sa mga magtutuo sa mensahe ug modala ngadto sa pagkabahinbahin sa buluhaton, ang espiritu sa tagna sa kanunay naghatag ug kahayag sa kahimtang. Sa kanunay kini nagdala ug panaghiusa sa hunahuna ug panagkauyon sa lihok ngadto sa lawas sa mga magtutuo. Sa matag krisis nga mitungha sa paglambo sa mensahe ug sa pagtubo sa buluhaton, kadtong mga mitindog nga malig-on dapig sa balaod sa Dios ug sa kahayag sa Espiritu sa tagna nagmadaugon, ug ang buluhaton miiwag sa ilang mga kamot.” Loma Linda Messages, 34.